

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592559024.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Jeg havde nu kun Et, som jeg tænkte paa: Hende. Idet vi vare traadte tilside fra Udsigten til Bjergene og ind i det stille Solskin, var hele Verden forsvunden for mig, og jeg saae ikkun Et: Hende. Jeg følte Ensomheden, hvori vi sad, endskjøndt Arbeidere gik om i nogen Afstand, og jeg forbausedes og var henrykt over, at Lykkens Solgunst faldt saa rigt paa mig, at jeg var ene med Hende. Men jeg turde ikke sige det, jeg var mere frygtsom med mundlige Ord end med 166 Breve, og jeg kunde ikke tale om nogen anden Gjenstand, og da jeg ikke turde tale om hende som Helhed, som det udelukkende Ene, søgte jeg dog idetmindste at tale om en Del af hende og fandt i den hurtige Tankevirvel Historien om Hunden og Børnene. Jeg veed ikke, hvordan jeg fik det indledet; men jeg fik sagt: »Jeg har hørt en Historie om Dem; den lader til at have givet Dem et stort Navn i Egnen om *Via Rasella*.«